

מסכת אהלות

פרק ז

א. הטמאה בפתל, ומקומה טפח על טפח על רום טפח, כל העליות שעל גבה, אפלו הן עשר, טמאות. היתה עליה אחת על גבי שני בתים, היא טמאה, וכל העליות שעל גבה, טהורות. כהל שנית, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. נפש אטומה, הנוגע בה מן הצדדין, טהור, מפני שטמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. אם היה מקום הטמאה טפח על טפח על רום טפח, הנוגע בה מכל מקום, טמא, מפני שהיא כקבר סתום. סמך לה סכות, טמאות. רבי יהודה מטהר:

ב. כל שפועי אהליו, פאהליו. אהל שהוא שופע ויורד, וכלה עד קאצבע, טמאה באהל, כלים שתחת השפוע, טמאים. טמאה תחת השפוע, כלים שבאהל, טמאין. טמאה מתוכו, הנוגע בו מתוכו, טמא טמאת שבעה. ומאחוריו, טמא טמאת ערב. טמאה מאחוריו, הנוגע בו מאחוריו, טמא טמאת שבעה. מתוכו, טמא טמאת ערב. כחצי זית מתוכו וכחצי זית מאחוריו, הנוגע בו, בין מתוכו בין

מֵאַחֲרָיו, טָמֵא טָמְאָת עָרֵב. מִקְצָתוֹ מֵרָדָד עַל הָאָרֶץ, טָמְאָה תַּחְתָּיו
אוֹ עַל גִּבּוֹ, טָמְאָה בּוֹקֶעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֶעַת וַיּוֹרֶדֶת. אָהֵל נָשְׁהוּא נָטוּי
בְּעֵלְיָהּ, מִקְצָתוֹ מֵרָדָד עַל הָאֲרֶבָה שְׁבִין בֵּית לְעֵלְיָהּ, רַבִּי יוֹסִי
אוֹמֵר, מִצִּיל. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֵינוֹ מִצִּיל, עַד שְׁיֵהָא נָטוּי כְּנֻטִית
הָאֵהֵל:

ג. הֵמֶת בְּבֵית וְבוֹ פְתָחִין הֶרְבֵּה, כֵּלָן טָמְאִין. נִפְתַּח אֶחָד מֵהֶן, הוּא
טָמֵא וְכֵלָן טְהוֹרִים. חָשַׁב לְהוֹצִיאוֹ בְּאֶחָד מֵהֶן, אוֹ בְּחֵלּוֹן נָשְׁהוּא
אַרְבָּעָה עַל אַרְבָּעָה טַפָּחִים, הִצִּיל עַל כָּל הַפְתָּחִים. בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, יַחֲשֹׁב עַד שְׁלֹא יָמוּת הֵמֶת. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים, אֵף מִשְׁמֵת.
הָיָה סָתוּם וְנִמְלֹךְ לְפָתָחוֹ, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, כְּשִׁיפְתַּח אַרְבָּעָה
טַפָּחִים. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, כְּשִׁיפְתָּחִיל. וּמוֹדִים בְּפוֹתָח בְּתַחֲלָה,
שְׁיִפְתַּח אַרְבָּעָה טַפָּחִים:

ד. הָאִשָּׁה נָשְׁהָיָה מִקְשָׁה לִילֵד וְהוֹצִיאוּהָ מִבֵּית לְבֵית, הָרֹאשׁוֹן טָמֵא
בְּסִפָּק, וְהַשֵּׁנִי בּוֹדָאִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵימָתִי, בְּזִמָּן נָשְׁהָיָה נִטְלָת
בְּגָפִים. אָבֵל אִם הָיְתָה מְהֻלָּקֶת, הָרֹאשׁוֹן טְהוֹר, שְׁמִשְׁנָפְתַּח הַקָּבֶר
אֵין פְּנָאִי לְהֵלֵךְ. אֵין לְנִפְלִים פְּתִיחַת הַקָּבֶר, עַד שְׁיַעֲגִילוּ רֹאשׁ
כְּפִיקָה:

ה. יָצָא הָרֹאשׁוֹן מֵת וְהַשֵּׁנִי חַי, טְהוֹר. הָרֹאשׁוֹן חַי וְהַשֵּׁנִי מֵת,
טָמֵא. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, בְּשִׁפּוּר אֶחָד, טָמֵא. בְּשִׁנֵּי שְׁפִירִים, טְהוֹר:

ו. האשה נשאה מקשה לילד, מחתכין את הולד במעיה ומוציאין
אותו אברים אברים, מפני שחיה קודמין לחיה. יצא רבו, אין
נוגעין בו, שאין דוחין נפש מפני נפש: